

Een sterke moeder

Met Kerstmis staan moeder Maria en het kindje Jezus centraal. De geboorte van je kind vergeet je als ouder nooit. Maar hoe ervaar je een geboorte als je zwangerschap je bijna het leven kost?

DOOR CHRISTEL COSIJN EN RICHELLE
VAN DEN DUNGEN GRONOVIVUS

Mianghelia (Angel) Felix (1983) groeide samen op met haar broertje en zusje op Bonaire. Al op de lagere school openbaarde haar vechtlust en wilskracht zich regelmatig. Op het schoolplein of wanneer zij het opnam voor het eenoudergezin dat bij oma woonde. Haar moeder besloot dat haar kinderen meer studiemogelijkheden zouden hebben in Nederland en het gezin verhuisde. Inmiddels is Angel lerares basisonderwijs, getrouwd en moeder van een zoon. Maar dit alles kreeg ze niet cadeau, aldus Mianghelia.

„De technische vooruitgang maakt het voor veel mensen mogelijk om te ‘kiezen’ voor een kind. Het is erin geslopen dat het ‘nemen’ of ‘plannen’ van een kind steeds vanzelfsprekender is geworden. Die vanzelfsprekendheid gold ook voor mij. Totdat mijn leven heel anders liep dan ik ooit had verwacht.”

„Als jonge Antilliaanse ben ik in 2000 met mijn moeder, broertje en zusje naar Nederland verhuisd. Mijn moeder besloot ons zeer geliefde eiland Bonaire te verlaten, zodat wij de mogelijkheid kregen om een goede opleiding te gaan volgen.”

„In Nederland heb ik dan ook de nodige opleidingen afgerond en ben in 2007 afgestudeerd als lerares basisonderwijs aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.”

„Tijdens een vakantie in 2006 leerde ik René kennen. Na een korte verkeringsstijd waarin wij samen een aantal bijzondere hoogte- en dieptepunten hebben beleefd, heeft hij mij in 2007 ten

huwelijk gevraagd. In de volle overtuiging dat God ons samen had gebracht, besloten wij in augustus 2009 te trouwen. In februari 2009 kreeg ik ernstige gezondheidsproblemen. Ook na ons trouwen bleven de gezondheidsproblemen aanhouden. Dit betekende dat ik om de 6 weken minimaal 2 weken in het ziekenhuis lag. In de weken dat ik thuis was, ging ik steeds zo snel mogelijk weer aan het werk. Dit uit liefde voor mijn vak, mijn verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de kinderen en ook om mijn loyaliteit naar mijn collega's en werkgever toe te tonen.

„Totaal onverwacht raakte ik in december 2010 zwanger. Weliswaar onverwacht maar zeer zeker gewenst. Helaas mocht het niet zo zijn. Na 16 weken verloren we onze lieve Sammy. Voor ons was dit een absoluut dieptepunt. Toch hebben wij ons herpakt en vertrouwend op Gods leiding gingen wij opnieuw de strijd aan met mijn gezondheidsproblemen.”

„Na ongelofelijk veel onderzoeken, ziekenhuisopnames en diverse ingrijpende operaties werd mijn gezondheid eind oktober 2011 eindelijk stabiel. Spontaan zwanger raken leek onmogelijk en daarom moesten wij voor onderzoek naar het ziekenhuis. Na 2 jaar onderzoeken en behandelingen zouden wij in april 2013 een ivf-traject (in-vitrofertilisatie) ingaan. We bleven vertrouwen op God. Onophoudelijk bleven wij tot Hem bidden en Zijn zegen vragen over ons huwelijk, want onze God is immers groter dan de hele medische wereld bij elkaar.”

Keyano

FOTO SANDRA GROOTENBOER

„Op de dag van de ivf, moest ik een zwangerschapstest doen. Ik kon mijn ogen niet geloven. Volgens de test was ik namelijk zwanger. Helemaal vertwijfeld heb ik direct het ziekenhuis gebeld en ook daar moest ik acuut een test doen. En ook die test was positief!”

„Volgens mijn gynaecoloog was dit eigenlijk onmogelijk! Maar wat volgens de mens onmogelijk lijkt, bleek voor onze God wel mogelijk. Onze gebeden waren verhoord!”

„Het ging goed, tot aan de 26e week. Uit het niets kreeg ik ondragelijke pijnen en binnen 24 uur lag ik op de intensive care voor mijn leven te vechten. Na een operatie, met grote risico's voor de baby, bleek dat ik een zwaar ontstoken nier had, waardoor ik een bloedvergiftiging had opgelopen. Het was zo ernstig dat niet alleen voor mijn leven, maar ook voor dat van ons ongeboren kindje werd gevreesd.”

„De resterende 10 weken van de zwangerschap heb ik met enorme pijn in het ziekenhuis gelegen. Dankzij mijn uithoudingsvermogen, René die geen seconde van mijn zijde week, de steun van familie en goede vrienden en de begeleiding van de artsen, heb ik de zwangerschap tot de 36e week kunnen volhouden. Toen was mijn lichaam totaal uitgeput.”

„Mijn conditie was te zwak voor een natuurlijke bevalling dus moest de geboorte via een keizersnede plaatsvinden. Er was veel bloedverlies. Maar het

wonder voltrok zich: Keyano werd geboren; een kerngezonde zoon.”

„Het gaat goed met ons. Inmiddels zijn we 5 jaar getrouwd en gezegend met een schat van een kind. Keyano is inmiddels net 1 jaar. Ik ben weer aan het werk en ook al begonnen aan een nieuwe studie. Wel moest ik afgelopen jaar nog een keer geopereerd worden waarbij ik opnieuw kantje boord heb gelegen en er een tweede operatie bovenop kreeg.”

„Ondanks alles wat wij hebben meegemaakt, belijden wij en willen we meegeven dat: *Even*

though I walk through the valley of the shadow of death, I fear no evil, For You are with me, Your rod and Your Staff, they comfort me (psalm 23:4). Wij mogen herdenken dat onze Vader zijn eniggeboren Zoon naar de aarde heeft gestuurd om voor ons aan het kruis te sterven. Al onze moeite en verdriet vallen in het niet bij wat Jezus voor ons gedaan heeft, want God de Vader zal ons nooit verlaten. Wie Hem zoekt zal Hem vinden. Wij wensen vanuit Nederland iedereen een vrolijk en gezegend Kerstmis. Liefs, Mianghelia, René en Keyano Ten Cate-Felix.”

Advertentie

Gezellige feestdagen en veel geluk

in

2015

LEATRON inc.

Advertentie

HAPPY HOLIDAYS & A PROSPEROUS 2015

IT Solutions N.V.